

Arrest

nr. 202 111 van 9 april 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. KEUSTERS
Bampslaan 28
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oostenrijkse nationaliteit te zijn, op 13 september 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 september 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat B. KEUSTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 1 februari 2017 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in, als houder van voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Op 31 juli 2017 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 01/02/2017 werd ingediend door:

Naam: A., I. (...)

Nationaliteit: Oostenrijk

Geboortedatum: 15.10.1955

Geboorteplaats: Skopje

Identificatienummer in het Rijksregister : xxxxxxxxxxxx

Verblijvende te: (...) DILBEEK

om de volgende reden geweigerd :

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene diende op 01/02/2017 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art.40, §4, 1ste lid, 3° en 2de lid van de wet van 15/12/1980). Ter staving van haar aanvraag legde betrokkene volgende documenten voor: document dat ze pensioen ontvangt, rekeninguittreksels met stortingen van haar pensioen, een brief van een advocaat i.v.m. de aanvragen van haar achterneef en –nichtjes en een bewijs van een geldige ziektekostenverzekering.

Als beschikker van voldoende bestaansmiddelen moet betrokkene aantonen dat zij voldoende inkomsten heeft om te voorkomen dat zij ten laste zal komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Deze bestaansmiddelen moeten, overeenkomstig art.40, §4, tweede lid van de wet van 15/12/1980, minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van die bestaansmiddelen moet er rekening worden gehouden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waarbij ondermeer de aard en de regelmaat van de inkomsten en het aantal personen ten laste.

Aan de hand van de voorgelegde documenten kunnen we stellen dat betrokkene haar bestaansmiddelen wenst te halen uit een pensioen dat zij ontvangt uit Oostenrijk. Ze legt nl. documenten voor die bevestigen dat zij pensioen ontvangt en hoeveel pensioen. Bovendien legt zij ook rekeninguittreksels voor met bewijzen van stortingen van het pensioen. Op zich is dit bedrag echter te laag om ervoor te zorgen dat betrokkene kan voorkomen ten te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De bedoelde bestaansmiddelen moeten immers minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt immers dat betrokkene nog 4 personen ten laste heeft (haar achterneef: S. E. R.R. xxxxxxxxxxx en haar 3 achternichtjes; S. A. R.R. xxxxxxxxxxx, S. S. R.R. xxxxxxxxxxx en S. F. R.R. xxxxxxxxxxx). Nergens uit het dossier blijkt verder dat betrokkene desondanks toch voldoende in haar levensonderhoud en dat van haar familieleden kan voorzien. Gewoonweg veronderstellen dat betrokkene over voldoende bestaansmiddelen kan beschikken, zonder over enig concreet bewijs te beschikken, is geen optie.

Betrokkene heeft bijgevolg niet aangetoond dat zij aan de voorwaarden voldoet om het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen te kunnen genieten (art.40, §4, 1ste lid, 2° van de wet van 15/12/1980). Gezien deze elementen kan het recht op verblijf niet worden toegestaan.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“EERSTE MIDDEL: schending van artikel 40 Vreemdelingenwet, artikel 51 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en kennelijke appreciatiefout en schending van de formele en materiële motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, schending van het gelijkheidsbeginsel

1.

Artikel 51 bepaalt het volgende:

“§ 1. Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn KB 08/10/1981 update: 24/05/2017 pagina - 43 - gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

Indien de burger van de Unie de vereiste documenten overlegt binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf onmiddellijk aan de burger van de Unie is toegekend conform § 3.

§ 2. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, en mits de documenten bedoeld in artikel 50, § 2, werden overgelegd binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van bijlage 8 af.

Indien de Minister of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie niet het verblijfsrecht toekent, weigert hij de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten. De burgemeester of zijn gemachtigde betekent beide beslissingen door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

§ 3. De burgemeester of zijn gemachtigde mag het verblijfsrecht onmiddellijk toekennen aan de burger van de Unie die alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen de in § 1 bepaalde termijn, indien:

1° hij werknemer of zelfstandige is in de zin van artikel 40, § 4, 1e lid, 1°, van de wet;

2° hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt, overeenkomstig artikel 40, § 4, 1e lid, 2°, van de wet, mits het bewijs van de voldoende bestaansmiddelen wordt geleverd door een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering waarover de betrokkene voor zichzelf beschikt;

3° hij ingeschreven is aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie te volgen, overeenkomstig artikel 40, § 4, 1e lid, 3°, van de wet;

4° hij de echtgenoot is of de partner waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als gelijkwaardig aan het huwelijk, in de zin van artikel 40bis, § 2, 1e lid, 1°, van de wet, mits de band van aanverwantschap of partnerschap wordt bewezen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten ter zake;

5° hij bloedverwant in neergaande lijn is jonger dan 21 jaar, in de zin van artikel 40bis, § 2, 1e lid, 3°, van de wet, mits de band van bloedverwantschap en het recht van bewaring, en, bij gedeelde bewaring, de toestemming van de andere houder van het recht van bewaring, zijn bewezen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten ter zake. Als het recht op verblijf wordt toegekend aan een burger van de Unie bedoeld in het 1e lid, 1° tot 5°, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde hem een verklaring van inschrijving af, overeenkomstig het model van bijlage 8 en stuurt hij onmiddellijk een kopie van de aanvraag door aan de gemachtigde van de Minister.

§ 4. Een burger van de Unie die in het bezit is van een verklaring van inschrijving kan, te allen tijde, een elektronische versie van dit document vragen, behalve als er aan zijn recht op verblijf een einde is gemaakt. De papieren versie van de verklaring van inschrijving wordt gratis afgegeven. De kosten van de elektronische versie van de verklaring mogen niet hoger zijn dan het bedrag dat wordt geïnd voor de overhandiging van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen."

2.

De overige aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering vast die op de verwerende partij rust, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding.

Deze motiveringsplicht heeft drie onlosmakelijk met elkaar verbonden verplichtingen tot gevolg:

1. motieven van de rechtshandeling moeten kenbaar zijn,

2. zij moeten beantwoorden aan de realiteit,

3. tenslotte moeten zij draagkrachtig zijn en deze beslissing effectief verantwoorden.

Deze verplichting houdt in dat de beslissing op grond waarvan de vestiging geweigerd is aan eisende partij niet alleen uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn, maar dat de motieven aangehaald in de bestreden beslissing ook afdoende moeten zijn.

Bijgevolg moet de omvang van de motivering aangepast zijn aan het belang van de beslissing alsook dat de ingeroepen redenen van toepassing moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

3.

Artikel 40 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de burger van de Unie zou kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hem van toepassing.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.

§ 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid.

§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.”

4.

Verwerende partij interpreteert de wet en meer bepaalt artikel 40 Vreemdelingenwet te beperkend en dus foutief.

In vernoemd artikel staat meer specifiek vermeld dat “In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.”

Dit wil niet zeggen dat enkel met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden moet rekening worden gehouden, maar met de persoonlijke situatie waarin deze zich bevindt en dus alle elementen (ook andere dan aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden) die een invloed kunnen hebben op de evaluatie van de bestaansmiddelen.

In casu is duidelijk dat eisende partij woont bij haar Belgische achterneef S. A. (..) (S. (..)Arhijan zijn grootvader is een broer van eisende partij).

Deze beschikt over een vast inkomen en staat haar financieel bij door geen huur te vragen.

Eisende partij heeft dus geen huurkosten.

Daarnaast draagt hij bij in de kosten van levensonderhoud.

Eveneens is duidelijk dat zij reeds maanden in België verblijft en dat zij in dit kader steeds over voldoende bestaansmiddelen heeft beschikt in die zin dat zij op geen enkel moment ten laste was van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Met deze gegevens werd geen rekening gehouden door de verwerende partij, althans blijkt dit niet uit de motivatie van de bestreden beslissing, waardoor artikel 40 van de Vreemdelingenwet geschonden werd.

Eisende partij voldoet derhalve aan de voorwaarden van artikel 40 Vreemdelingenwet.

Door niet met alle elementen rekening te houden heeft verwerende partij artikel 40 geschonden, minstens is er een schending van de motiveringsplicht.

Het middel is gegrond en dient te worden vernietigd.

5.

De aanvraag die eisende partij had ingediend, dateert van 01.02.2017.

De beslissing wordt genomen door DVZ op 31.07.2017.

Er is ook een vestigingsaanvraag van 17.05.2017 die niet is ingediend door einde partij, maar deze van haar familieleden, die zich bij haar willen vestigen, met name :

-S. Elvis (kind van een nicht van eisende partij) en zijn 3 dochters:

-S. Anka,

-S. Sibela en

-S. Fatiha.

Ingevolge deze aanvraag is een eindbeslissing voorzien tegen 16.11.2017.

Er zijn dus 2 vestigingsaanvragen van verschillende aanvragers.

Wat doet verwerende partij nu?

In de motivering van de weigeringsbeslissing van 31.07.2017 (betekend aan eisende partij op 14.08.2017) maakt zij gebruik van de gegevens van de vestigingsaanvraag van de familieleden van eisende partijen (ingediend op 17.05.2017) om eisende partij haar inkomsten te beoordelen ook al is de bewijsvoering in deze laatste procedure nog niet afgerond en een definitieve beslissing pas voorzien is op 16.11.2017

De familieleden van eisende partij zouden tegen 16.11.2017 nog proberen om tegen dan bijkomende stukken toe te voegen aan haar dossier.

Niettemin ontvangt eisende partij een beslissing van DVZ op 14.08.2017 op basis van informatie uit een andere aanvraag in dewelke de bewijsvoering nog niet definitief afgerond is.

DVZ heeft duidelijk haar beslissing genomen op basis van de stukken van een ander dossier.

Het middel is gegrond.

6.

Minstens dient te worden geoordeeld dat de criteria die verwerende partij in casu, rekening houdend met alle gegevens in deze zaak, hanteert, veel te streng zijn, zeker gezien het feit:

-dat eisende partij reeds maanden in België verblijft,

- dat er een 2de vestigingsaanvraag werd ingediend door de familieleden van eisende partij,

- dat zij bij haar Belgische achterneef S. A. (..) (S. (..) Arhijan zijn grootvader is een broer van eisende partij) woont,

- dat zij en hij beschikken over een vast inkomen,

- dat hij haar financieel bijstaat door geen huur te vragen,

- dat zij geen huurkosten heeft,

- dat de achterneef bijdraagt in de kosten van levensonderhoud,

- dat zij reeds maanden in België verblijft en

- dat zij in dit kader steeds over voldoende bestaansmiddelen beschikt in die zin dat zij op geen enkel moment ten laste was van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Eisende partij is dan ook van oordeel dat de motivatie van verwerende partij niet kan worden weerhouden en zij dan ook de vernoemde artikelen heeft geschonden.

Minstens had de verwerende partij om aanvullende informatie kunnen vragen, of vragen om bepaalde zaken aangaande de persoonlijke concrete situatie van eisende partij te verhelderen of te verduidelijken of toe te lichten.

7.

Het middel is om bovenstaande redenen gegrond."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing tot weigering van verblijf geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van deze bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 51, §2, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit en artikel 40, §4, eerste lid, 3° en een tweede lid van de Vreemdelingenwet. Verder wordt erop gewezen dat het pensioen dat verzoekende partij ontvangt te laag is om ervoor te zorgen dat zij niet ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van België. Er blijkt immers dat verzoekende partij nog vier personen ten laste heeft en niet dat zij desondanks toch voldoende in haar levensonderhoud en dat van haar familieleden kan voorzien.

De verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat een samenlezing van de bepalingen waarop de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met de concrete feitelijke argumentering in de beslissing geen afdoende motivering vormt.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.3. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de

uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Artikel 40, §4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luidt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

(..)

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;”

De Raad wijst er op dat krachtens artikel 40, § 4, 2° van de Vreemdelingenwet een verblijfsrecht wordt toegekend aan de burger van de Unie die over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 7, § 1b) van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: richtlijn 2004/38/EG) (Pb.L. 29 juni 2004, afl. 229/35) (zie samenvatting en memorie van toelichting bij Wetsontwerp van 11 januari 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer, 2006-2007, doc. nr. 51-2845/1).

Conform artikel 8, § 4 van richtlijn 2004/38/EG wordt in artikel 40, § 4, tweede alinea van de Vreemdelingenwet verder bepaald dat de bedoelde bestaansmiddelen *“moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening wordt gehouden met de aard en de regelmaat van dienst inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.”*

Uit artikel 40, §4, eerste lid, 2° en tweede lid, van de Vreemdelingenwet volgt duidelijk dat een Unieburger die een verblijfsrecht wil verwerven in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen, dient aan te tonen dat hij over *“voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk”*. Deze bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. Daarbij vermeldt de wet dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke situatie van de betrokkene, waaronder de aard en de regelmaat van het inkomen, alsook de gezinslast.

Voorts dient er gewezen te worden op artikel 50, § 2, 4° van het Vreemdelingenbesluit. Dit artikel bepaalt het volgende:

“§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:

(..)

4° burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de wet:

a) het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering in aanmerking worden genomen. Zowel middelen waarover de burger van de Unie in eigen hoofde beschikt, als bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via een derde, worden in aanmerking genomen; en

b) een ziektekostenverzekering;

(...)”

De bewijslast inzake het *“beschikken over voldoende bestaansmiddelen”* rust bij de aanvrager. Hij dient daartoe alle elementen aan te brengen die zijn aanspraken kunnen rechtvaardigen derwijze dat het bestuur op afdoende wijze geïnformeerd is om met volledige kennis van zaken zijn beslissing daaromtrent te nemen.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar aanvraag de volgende documenten neerlegde om haar bestaansmiddelen te staven: Oostenrijkse pensioenuitkering op 1 december 2016 van 837,76 euro, op 30 december 2016 van 937,76 euro en op 1 februari 2017 van 844,46 euro.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de (achter)neef van verzoekende partij en diens drie kinderen de intentie hebben een verblijfsaanvraag in te dienen in functie van verzoekende partij als zijnde ten laste van haar. Dit blijkt uit een schrijven van de advocaat van verzoekende partij van 3 mei 2017 dat zij bij haar aanvraag heeft gevoegd.

2.6. Vooreerst beklemtont de Raad dat de verwerende partij van burgers van de Unie mag verlangen dat zij voor zichzelf en voor hun familieleden over een verzekering beschikken die de ziektekosten in de gastlidstaat volledig dekt, en over voldoende bestaansmiddelen beschikken om tijdens hun verblijf niet ten laste te komen van het sociaalebijstandsstelsel van de lidstaat (HvJ 23 februari 2010, nr. C-480/08, Teixeira, r.o. 42). Het zijn cumulatieve voorwaarden.

2.7. De Raad wijst er op dat de verzoekende partij op zich niet betwist dat, nu zij vier personen ten laste heeft, haar inkomsten uit haar pensioen minder bedragen dan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend.

In tegenstelling voorts tot wat verzoekende partij voorhoudt blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk dat de verwerende partij ook rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoekende partij, nu duidelijk gemotiveerd wordt dat: *“Nergens uit het dossier blijkt verder dat betrokkene desondanks toch voldoende in haar levensonderhoud en dat van haar familieleden kan voorzien. Gewoonweg veronderstellen dat betrokkene over voldoende bestaansmiddelen kan beschikken, zonder over enig concreet bewijs te beschikken, is geen optie.”*

2.8. Verzoekende partij betoogt thans wel dat zij bij haar Belgische achterneef inwoont die geen huur vraagt en bijdraagt in de kosten van levensonderhoud - daargelaten nog de vraag of dit voor waar kan aangenomen worden - maar de Raad stelt vast dat verzoekende partij deze gegevens niet heeft voorgelegd aan het bestuur in het kader van haar aanvraag. De enige bewijzen van bestaansmiddelen die zij heeft voorgelegd betreffen haar pensioenuitkering. De gemachtigde kan dan ook niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die niet werden voorgelegd en waarvan hij dus geen kennis had. De Raad duidt erop dat de bewijslast bij het indienen van een aanvraag rust bij de indiener zelf, die alle elementen moet bijbrengen die hij nuttig acht om zijn aanvraag te rechtvaardigen, en dit in het licht van de bepalingen waarop hij zich beroept en die hij derhalve wordt geacht te kennen. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt in het kader van een wederkerig bestuursrecht, evenzeer voor de rechtsonderhorige (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het kwam verzoekende partij derhalve toe om alle nuttige elementen voor te leggen om te bewijzen dat zij beschikt over voldoende bestaansmiddelen. Het gegeven dat er op het ogenblik van de thans bestreden beslissing nog geen beslissing was genomen over de aanvraag van haar ten laste zijnde gezinsleden doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekende partij geen voldoende bestaansmiddelen heeft, daar zij niet betwist dat zij vier andere gezinsleden ten laste heeft. Het is geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij om met deze gegevens rekening te houden in het kader van de verblijfsaanvraag van verzoekende partij als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Immers is het de verzoekende partij zelf die, nu zij vier andere personen ten laste heeft, moet aantonen dat zij desondanks over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Verzoekende partij verduidelijkt ook niet hoe de eventueel bijkomende stukken die de personen ten laste in kader van hun aanvraag nog zouden toevoegen afbreuk kunnen doen aan de vaststelling dat verzoekende partij nog vier personen ten laste heeft nu de aangehaalde aanvraag gezinshereniging van de achterneef en diens kinderen er immers in bestaat aan te tonen dat zij ten laste zijn van de verzoekende partij.

De Raad wijst er nog op dat het de verzoekende partij steeds vrijstaat om een nieuwe aanvraag in te dienen op basis van nieuwe elementen.

2.9. De verzoekende partij werpt verder op dat de gemachtigde in het kader van zijn analyse geen rekening heeft gehouden met het feit dat zij tot op heden nooit ten laste is geweest van het sociale bijstandsstelsel in België. De Raad merkt evenwel op dat, ook wanneer verzoekende partij en haar ten laste zijnde gezinsleden heden niet ten laste zijn van het sociale bijstandsstelsel, het niet onredelijk is dat de gemachtigde op een prospectieve manier, na de datum van het indienen van de

verblijfsaanvraag in het kader van gezinshereniging, niet enkel rekening houdt met de inkomenspositie van de referentiepersoon voorafgaand aan de aanvraag tot gezinshereniging, maar ook beoordeelt of deze referentiepersoon stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen behoudt. Het doel van de bestaansmiddelenvereiste bestaat er immers in de gemachtigde in staat te stellen zich ervan te verzekeren dat de betrokkene(n) tijdens het verblijf niet ten laste van de sociale bijstand van de betrokken lidstaat dreig(t)(en) te komen. Een prospectieve beoordeling van de bestaansmiddelenvereiste laat toe om dat mogelijke risico te beoordelen. Bij het onderzoek of is voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste, kan dus rekening worden gehouden met een beoordeling van het behoud van deze bestaansmiddelen na de datum van indienen van de verblijfsaanvraag.

2.10. Waar verzoekende partij nog stelt dat de verwerende partij haar om bijkomende inlichtingen had kunnen vragen, wijst de Raad erop dat verzoekende partij in het kader van de verblijfsprocedure op grond van artikel 40 van de Vreemdelingenwet de kans werd geboden om nuttig voor haar belangen op te komen, alle relevante bewijsstukken over te maken en haar standpunt over het gevraagde verblijfsrecht op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Verzoekende partij kon alle elementen en redenen aanbrengen ter ondersteuning van haar verblijfsaanvraag zodat de gemachtigde daarover kon beslissen met volledige kennis van zaken. Uit de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij gebruik heeft gemaakt van deze mogelijkheid en verschillende documenten heeft voorgelegd ter staving van haar aanvraag. Uit bovenstaande bespreking blijkt tevens dat de gemachtigde bij de beoordeling van de verblijfsaanvraag rekening heeft gehouden met alle door verzoekende partij voorgelegde bewijsstukken. De verzoekende partij toont, zo blijkt uit de bovenstaande uiteenzetting, niet aan dat de gemachtigde op basis van een incorrecte feitenvinding of met miskenning van de voorliggende gegevens tot de vaststelling is gekomen dat zij niet heeft aangetoond te beschikken over voldoende bestaansmiddelen in de zin van artikel 40, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Evenmin wordt aangetoond dat de bestreden beslissing niet in alle redelijkheid tot stand is gekomen.

2.11. Waar de verzoekende partij nog de schending van het gelijkheidsbeginsel aanhaalt, wijst de Raad erop dat zij nalaat aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing een schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel zodat het eerste middel in de aangegeven mate onontvankelijk is.

2.12. Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.13. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“TWEEDE MIDDEL: schending van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

Verwerende partij heeft het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van eisende partij en de elementen van dit dossier.

De verwerende partij heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding.

Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Eisende partij verwijst naar de uiteenzetting hierboven en herneemt die eveneens onder dit tweede middel.

Het staat vast dat verwerende partij onzorgvuldig te werk is gegaan en niet redelijk is geweest.

Verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met de gegevens in huidige zaak en is in elk geval veel te streng geweest wat betreft haar beoordeling van de gegevens in deze zaak (supra).

Daarnaast, de aanvraag die eisende partij had ingediend, dateert van 01.02.2017.

De beslissing wordt genomen door DVZ op 31.07.2017.

Zoals reeds eerder aangehaald, is de vestigingsaanvraag van 17.05.2017 ingediend door familieleden van eisende partij en is in deze zaak de bewijsvoering nog niet definitief afgerond.

Ingevolge deze aanvraag is een eindbeslissing voorzien tegen 16.11.2017 en is dan ook een bewijsvoering tegen dan nog mogelijk door de familieleden van eisende partij.

De familieleden van eisende partij zou proberen om tegen dan nog bijkomende stukken toe te voegen aan hun dossier.

Niettemin ontvangt eisende partij een beslissing van DVZ op 14.08.2017 die gebaseerd op stukken uit deze andere aanvraag ingediend door de familieleden van eisende partij.

DVZ heeft duidelijk haar beslissing genomen op basis van de stukken van een ander dossier in dewelke de bewijsvoering nog niet was afgerond.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel werden op deze manier geschonden gezien de eindbeslissing ingevolge de andere vestigingsaanvraag was voorzien tegen 16.11.2017 en er tegen dan nog een bewijsvoering mogelijk was.

Had verwerende partij vragen of twijfels, dan had zij minstens de plicht om bijkomende informatie of een verheldering te vragen en mocht zij niet zomaar stukken uit een andere procedure aanwenden die nog niet volledig was qua bewijsvoering.

Dit heeft zij niet gedaan.

De beslissing van verwerende partij moet om deze redenen vernietigd worden, gezien het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel werden geschonden.“

2.14. In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van het zorgvuldigheidbeginsel, dient in casu te worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling de nodige documenten moet aanbrengen opdat de verwerende partij kan beoordelen of de verzoekende partij aan de wettelijke voorwaarden voldoet. De verplichting die in casu rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting. De Raad verwijst terzake naar de bespreking van het eerste middel. Met haar verwijzing naar de verblijfsaanvraag van haar ten laste zijnde familieleden waarin de bewijsvoering nog niet zou zijn afgerond geweest, slaagt verzoekende partij er niet in afbreuk te doen aan de bevinding dat zijzelf bij haar aanvraag moet aantonen te beschikken over voldoende bestaansmiddelen en dit ondanks het feit dat zij nog vier andere personen ten laste heeft. Verzoekende partij betwist ook geenszins dat zij nog vier andere personen ten laste heeft zodat de verwijzing van de verwerende partij naar dit gegeven geenszins foutief of kennelijk onredelijk is.

2.15. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Verzoekende partij toont met haar betoog geen schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

2.16. In zoverre verzoekende partij nog meent dat het vertrouwensbeginsel werd geschonden, wijst de Raad erop dat het vertrouwensbeginsel een beginsel van behoorlijk bestuur is dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Uit niets blijkt dat het bestuur bij het treffen van de bestreden beslissing het vertrouwensbeginsel zou hebben geschonden.

2.17. Het tweede middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER